

Tudor Chiuariu

Deputat PNL ales de băcăuanii din Colegiul 1.

**Discurs adresat liberalilor ieșeni în deschiderea
Conferinței Județene Extraordinare a Partidului
Național Liberal Filiala Iași.**

Conferința Județeană Extraordinară PNL Iași

Iași, 28 februarie 2010

Dragi colegi,

Vă mulțumesc pentru primirea călduroasă și mă bucur să vă revăd, atât de mulți, la Conferința județeană a liberalilor ieșeni.

Deși de câțiva ani am fost mai rar la Iași, din cauza diverselor funcții publice pe care le-am deținut, nu m-am îndepărtat sufletește și spiritual: Iașul rămâne orașul formării mele intelectuale și politice. Eu nu uit niciodată de unde am plecat.

Spun că mă bucur să vă văd atât de mulți, pentru că acum 13 ani, în 1997, când am intrat eu în PNL, eram foarte puțini. Atât de puțini încât am fi putut ține această adunare în sediul partidului din Podu Roș.

Astăzi, când rezultatele PNL Iași sunt remarcabile: 37 de primari, 4 parlamentari, una dintre cele mai puternice filiale liberale, e important ca noi toți să nu uităm de unde am plecat. În 1997 PNL Iași avea 2 primari și 1 parlamentar.

E meritul unei echipe care s-a format după 1997, și e rezultatul a 13 ani de muncă.

Și oricâte merite ar reveni fiecăruia dintre noi, membrii acestei echipe, nu am fi ajuns niciodată aici dacă în fruntea acestei echipe nu s-ar fi aflat Relu Fenechiu. De aceea, nu e de mirare că există un singur candidat la funcția de președinte a PNL Iași. Nu e o lipsă de democrație, ci o recunoaștere a faptului că, uneori, democrația se confundă cu meritocrația.

În viața partidului nostru se apropie un eveniment politic important, Congresul de săptămâna viitoare, și mulți dintre voi veți delegați, reprezentând Iașul la acest eveniment.

Am revăzut astăzi, printre participanții la Conferință, pe câțiva dintre foștii mei studenți sau masteranzi, și mi-am amintit că, la începuturile carierei mele universitare, am predat drept constituțional.

În dreptul constituțional există o teorie a puterilor excepționale, care tratează problema competențelor sporite pe care trebuie să le primească Guvernul în cazuri excepționale, de calamitate sau război.

Iar asupra României anului 2010 s-a abătut o calamitate. Nu e una naturală, ci una politică. Astăzi, în România, calamitatea e chiar Guvernul României, condus de Emil Boc. Pentru că acest

guvern nu știe decât să pună impozite, să taie salarii, să taie pensii, iar ultima sa inovație este **taxa pe copil**, tăierea alocațiilor pentru anumite categorii de copii.

Astăzi, în România, este în desfășurare un război. Un război care nu se poartă împotriva unor forțe străine. Un război fățiș declanșat de Noul Partid Stat – PD-L, care nu e preocupat de buna guvernare, ci e preocupat de destructurarea partidelor de opoziție, e preocupat de intimidarea instituțiilor presei libere, pe care dacă nu reușeste să le cumpere, le sufocă cu controale de la fisc și garda financiară.

Situațiile excepționale cer soluții excepționale. PNL e primul chemat să contribuie la înlăturarea calamității care e Guvernul Boc și PNL trebuie să fie port-stindardul războiului împotriva Noului Partid Stat.

De aceea, e nevoie să acordăm un mandat întărit președintelui Antonescu la conducerea PNL.

De prea puține ori, președinții partidelor noastre vin cu propunerea unor obiective clare și asumă responsabilitatea unui eventual eșec. Crin Antonescu solicită susținerea pentru un program de 1000 de zile care să ducă PNL la victorie în alegerile parlamentare din 2012. E continuarea drumului pe care am pornit în campania de la prezidențiale.

E, pentru mine, și o datorie morală să-l susțin pe președintele Antonescu, pentru că a fost unul dintre oamenii care m-a susținut, la rândul lui, deși nu eram apropiați decât de solidaritatea buneii-credințe, atunci când, stârnind cuibul de viespi al lui Băsescu, a trebuit să fac față infernalei mășinării portocalii de propagandă și minciună, care reunea media, servicii secrete și procuratură.

Obiectivul principal al acestui mandat întărit este acela de a crea *structurile* capabile să câștige alegerile din 2012.

În legătură cu aceasta, îmi aduc aminte că, într-un articol scris acum câțiva ani, un ziarist ieșean respectabil, Toni Hrițac, a afirmat despre mine, despre Relu Fenechiu și despre Cristian Adomniței că suntem orfani din punct de vedere politic, fiindcă am crescut în politică singuri, fără a avea modele dintre politicienii mai în vârstă, fără a avea mentori, fără a avea protectori, croindu-ne un drum propriu, învățând din izbânzi și din greșeli.

În acest sens, putem spune despre noi toți, liberalii, că, spre deosebire de celelalte două partide mari, suntem orfani politic, fiindcă unul are în spate structurile fostului Partid Comunist, iar celălalt are în spate structurile fostei Securități.

Obiectivul de a ajunge la 30% din opțiunile românilor nu poate fi atins fără o structură de partid eficientă.

Nu avem însă nevoie numai de structuri pentru a câștiga aceste alegeri. Avem nevoie să regăsim cea mai redutabilă armă – *forța ideilor noastre*.

Trebuie să oferim o autentică viziune de dreapta asupra societății, pentru că, de exemplu, lipsa de valori morale sau lipsa de respect pentru magistrați, polițiști și militari – așadar pentru reprezentării instituțiilor care asigură ordinea de drept – nu pot fi de dreapta.

Trebuie să oferim o alternativă la toate politice strâmbе ale actualului guvern, trebuie să recuperăm temele care ne-au impus în trecut ca partidul cel mai progresist în România: revizuirea Constituției și statul minimal, reforma fiscală și reducerea cheltuielilor publice, reforma și depolitizarea justiției, reforma educației.

Vă doresc succes în noul drum ce începe astăzi și în bătăliile politice ce stau în fața noastră.